

[Udenrigsministeren]

get for EF-landenes udenrigspolitiske samarbejde.

Det oprindelige forslags tanker om et samarbejde mellem de ti på det sikkerhedspolitiske område, der gik videre end Londonrapportens formuleringer, er nu opgivet. Der er således enighed om at fortsætte de sikkerhedspolitiske drøftelser på det nuværende grundlag, og det betyder, som det så ofte er fremhævet, at de ti drøfter visse politiske aspekter af sikkerhed, medens militære forsvarsspørgsmål falder udenfor.

Det tysk-italienske forslag om skabelse af et internationalt sekretariat for det europæiske politiske samarbejde er også udgået. Der er opnået enighed om at fastholde den nyordning, som Londonrapporten hidførte på dette område. Som det vil erindres, besluttedes det i Londonrapporten, at det siddende formandskab skal bistås af en diplomatisk medarbejder fra det foregående og det kommende formandskab, dels for at lette formandskabet i dets sekretariatsopgaver, dels og navnlig for at sikre kontinuiteten i arbejdet.

I overensstemmelse hermed blev det danske formandskab i en periode bistået af en medarbejder fra det belgiske udenrigsministerium, ligesom der i formandskabets sekretariatsstab indgår en medarbejder fra det kommende tyske formandskab. De hidtidige erfaringer med denne nyordning har været gode.

Det eneste udestående punkt vedrørende EPS er et forslag om at opstille en fælles udenrigspolitik som en langsigtet målsætning for samarbejdet. Danmark har sammen med et andet land meddelt, at dette forslag ikke er acceptabelt, fordi det strider mod ideen bag det udenrigspolitiske samarbejde mellem de ti. Tanken med dette samarbejde har fra starten været, at de deltagende lande som suveræne stater skal søge at koordinere deres synspunkter med henblik på at finde fælles holdninger til konkrete internationale spørgsmål og, om muligt og ønskeligt, handle i fællesskab, og dette er fortsat den danske indstilling. Jeg er imidlertid overbevist om, at også dette problem finder en løsning, der respekterer vor holdning.

Medlemslandene synes endvidere at kunne være enige om en udbygning af deres samarbejde på kulturpolitikens område. Jeg vil gerne understrege, at denne udbygning dels

skal ske under nøje hensyntagen til det kulturpolitiske samarbejde, som foregår i andre fora, først og fremmest Europarådet, dels skal ske under hensyntagen til de enkelte medlemslandes konstitutionelle forudsætninger. Det betyder konkret, at der for Danmarks vedkommende kun kan være tale om et mellemstatsligt samarbejde.

På samme måde synes der tilslutning til en fortsættelse af udbygningen af samarbejdet vedrørende lovtilnærmelse på områder, der falder ind under Fællesskabets kompetence. Som eksempler kan man her nævne forbrugerbeskyttelse og selskabsret.

Med hensyn til formen for akten og afsluttende bestemmelser er der en vis uenighed mellem medlemslandene. Nogle lande finder, at der bør fastsættes en tidsgrænse, inden for hvilken indholdet af en europæisk akt bør omformes til en form for traktat. Andre lande, bl.a. Danmark, afviser at tilslutte sig en forpligtelse til inden for et nærmere bestemt åremål at formalisere en europæisk akt. Denne afsluttende bestemmelse bliver selvsagt kun af interesse, hvis der bliver opnået enighed om en for alle medlemslande, herunder Danmark, acceptabel tekst til en europæisk akt.

Om den videre procedure i sagen kan jeg oplyse, at der på Det europæiske Råds møde i København den 3.-4. december i år forudses en statusrapport fra formandskabets side, og det betyder med andre ord, at der ikke bliver tale om, at medlemslandene på mødet i København skal tage stilling til spørgsmålet om en europæisk akt. Drøftelserne vil blive fortsat under det tyske formandskab, der begynder til nytår. Det er min vurdering, at der tidligst et stykke inde i det tyske formandskab vil være tilvejebragt en afklaring af mulighederne for at udarbejde en tekst, som alle medlemslande kan tilslutte sig.

Forhandling

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt takke ministeren for redegørelsen.

Da den nye regering trådte til, var den hurtigt ude med hensyn til EF-politikken. Efter udenrigsministerens debut på de bandede gulve i EF – hvor han i parentes bemærket forærede vesttyskerne 5.000 t torsk ved Vestgrønland – kunne han konstatere, at vi